

עפ"ג 42248-03-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עפ"ג 42248-03-25

לפני:
כבוד השופט יוסף אלרון
כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
כבוד השופט חאלד כבוב

המערער:
פלוגי
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל
ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל
אביב-יפו ב-ת"פ 29250-12-22 מיום 5.2.2025
שניתן על ידי השופט י' לוי
י"ח תמוז התשפ"ה (14.7.2025)
תאריך ישיבה:
בשם המערער:
בשם המשיבה:
עו"ד עודד ציון

פסק-דין

השופט יוסף אלרון:

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט י' לוי) ב-ת"פ 29250-12-22 מיום 5.2.2025, בגדרו נגזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. זאת, בגין הרשעתו בעבירה של מעשה מגונה.

תמצית כתב האישום המתוקן

2. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, המערער עבד כמעסה בספא בבית מלון בתל אביב-יפו. ביום 28.6.2022, המתלונן ורעייתו הגיעו למלון לשם עיסוי ונכנסו לחדרי טיפולים נפרדים. המתלונן התפשט מבגדיו ונשכב על בטנו על מיטת הטיפולים, כשהוא עירום ומכוסה בסדין.

בשלב מסוים במהלך העיסוי, שלא בהסכמת המתלון, המערער נגע בישבנו של המתלון וליקק את אשכיו. בתגובה לכך, המתלון סימן למערער לעסות את רגליו.

המערער ניגש לדלת חדר הטיפולים, נעל אותה, שב אל המתלון ואחז את איבר מינו ואשכיו, שלא בהסכמתו. המתלון התרומם חלקית ממיטת הטיפולים, פנה למערער ואמר לו "לא" תוך שסימן לו שוב לעסות את רגליו.

בהמשך, המערער סימן למתלון להסתובב על גבו, והאחרון עשה כן תוך שהתכסה בסדין. בשלב זה, המערער מישש את איבר מינו של המתלון מעל לסדין, שוב, שלא בהסכמתו. המתלון שב וביקש פעם נוספת מהמערער לחדול ממעשיו ואמר לו "לא, רק ברגל", והמערער החל לעסותו ברגל. שניות אחדות לאחר מכן, משהמתלון אמר למערער כי עליו לבצע שיחת טלפון, יצא זה האחרון מחדר הטיפולים בסיום המסאז'.

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעונש, בעבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עיקרי גזר דינו של בית המשפט המחוזי

3. בית המשפט המחוזי בגזר דינו הדגיש את חומרת מעשי המערער ואת הפגיעה בערך החברתי שבביצוע עבירה של מעשה מגונה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נקבע כי בנסיבות ביצועה יש כדי למקמה ברף העליון של עבירת מעשה מגונה. עוד הודגש, כי המערער השתמש "בשליטתו הבלעדית" במרחב הטיפולי תוך שנעל את דלת חדר הטיפולים וניצל את פגיעותו של המתלון, כל זאת לשם מימוש תאוותו המינית.

נוכח האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

4. בגדרי מתחם העונש ההולם, בית המשפט המחוזי שקל לקולה, בין היתר, את הודאת המערער; היעדר עבר פלילי לחובתו; הפקדת פיצוי כספי; משמעות העונש עליו ועל בני משפחתו; ועדויות האופי החיוביות בעניינו. לצד זאת, צוין לחומרה כי המערער לא הפיק תועלת מהטיפולים שבהם שולב. בהקשר זה, צוין כי אין בעמדת המומחה מטעמו כדי "לקעקע" את חוות דעת מעריך המסוכנות שקבע כי רמת מסוכנותו היא נמוכה-בינונית, וכן את עמדת שירות המבחן שלא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

בשקלול האמור, בית המשפט המחוזי גזר על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי

מאסר על תנאי לבל יעבור את העבירה שבה הורשע או כל עבירת מין, למשך 3 שנים; ותשלום פיצוי למתלונן בסך של 15,000 ש"ח.

תמצית טענות הצדדים בערעור

5. לטענת המערער, העונש שבית המשפט המחוזי גזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה. נטען, כי היה עליו למקם את עונש המאסר בפועל באופן שעונש זה ירוצה במסגרת של עבודות שירות. עוד שלל המערער, את הטענה כי בינו לבין המתלונן התקיימו יחסים "פרא-רפואיים", שהתבטאו "במרות ושליטה". בנוסף, נטען כי לא ניתן ביטוי הולם לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, למצבו הנפשי ולמשמעות העונשית עליו ועל בני משפחתו.

בדיון שנערך לפנינו, בא-כוח המערער התייחס בהרחבה לתסקיר המשלים שהוגש על ידי שירות המבחן בהליך זה, וטען כי הוא מלמד על אפיק שיקומי חיובי.

6. מנגד, בא-כוח המשיבה טען כי רכיבי גזר דינו של בית המשפט המחוזי הולמים את חומרת מעשי המערער, וכי ביצוע המעשה המגונה הוא "ברף גבוה ביותר". בכלל זה, צוין כי המתלונן הביע התנגדות מפורשת למעשיו של המערער אשר ניצל את עיסוקו כמטפל כדי לבצע את המעשים המגונים במתלונן. זאת ועוד, בא-כוח המשיבה הפנה לאמור במכתבו של המתלונן/נפגע העבירה אשר תיאר את תוצאות פגיעתו הרעה של המערער ואת מצוקתו הנפשית של המתלונן מאז ועד היום. עוד נטען, כי המערער לא השתלב בהצלחה בהליך הטיפול, על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, ובפרט לא השתלב בהליך טיפולי ייעודי לעברייני מין.

דיון והכרעה

7. הלכה ידועה היא כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין, או כאשר העונש שנגזר חורג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במקרים דומים (עפ"ג 70738-04-25 אסרף נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.6.2025)). כפי שאפרט להלן, עניינו של המערער אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

8. עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה המערער במסגרת הסדר טיעון, מלמדות היטב על מעשיו הנפסדים. מבלי לשוב לפרטי עובדות המקרה, אדגיש את התנהלותו של המערער מתחילת האירוע עד סופו, אשר לצורך ביצוע המעשה המגונה נעל את דלת חדר הטיפול על מנת שלא יופרע על ידי גורם זר שיכנס לחדר בעודו מבצע את גחמתו המינית. פעמים רבות שבתי ועמדתי על החומרה הרבה

הגלומה בעבירות מין, ועל תוצאתן ופגיעתן בתחושת הביטחון האישי של נפגעי העבירה הגורמות להם נזקים נפשיים ארוכי טווח. על תוצאותיהן העגומות של עבירות מעין אלו ניתן אפוא ללמוד מעין כאמור במכתבו של המתלונן, בו תיאר את מצוקותיו הנפשיות מאז ועד היום.

למעשיו של המערער נודעה חומרה יתרה בשל האופן בו ניצל את מעמדו כמטפל ופגע באמון שניתן לו על ידי המתלונן.

9. אף נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אינן מצדיקות התערבות בעונשו. בית המשפט המחוזי התייחס בגזר דינו לכלל הנסיבות המקלות הצריכות לעניינו של המערער; ובכלל זה, להודאתו, להיעדר עבר פלילי לחובתו, לפגיעת העונש בו ובמשפחתו ולעדויות האופי החיוביות בעניינו. נוכח כל אלו, מיקם את עונשו של המערער סמוך לקצהו התחתון של מתחם העונש ההולם. בהתייחס למכלול הנסיבות, מובן אפוא כי נסיבות אלו אינן מצדיקות הקלה נוספת בעונשו.

עוד אציין, כי לא נפל כל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי לגזור את דינו מבלי להורות על הגשת תסקיר שירות מבחן נוסף. שכן, הוגשו תסקירים שבהם צוין כי הוא ממזער מאחריותו ונוקט בגישה קורבנית; ואף שירות המבחן הפנה אותו לטיפול ייעודי שבסופו נקבע כי הוא לא נתרם מההליך הטיפולי. יודגש, כי גם בתסקיר שירות המבחן שהוגש בהליך דן אין ממש כדי להועיל למערער. שכן, על אף ששירות המבחן התרשם מ"מגמה של שינוי" בעניינו, צוין כי משהמערער לא השתלב בטיפול ייעודי בתחום עבריינות המין - אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה שיקומית. בנסיבות אלו, משקלם של שיקולי השיקום נמוך למדי לעניינו של המערער.

10. נוכח כל האמור, עולה כי העונש שבית המשפט המחוזי גזר על המערער הולם את חומרת מעשיו ומתחשב במכלול הנסיבות הצריכות לעניינו; ומשכך, אינו מצדיק את התערבותו של בית משפט זה.

אשר על כן, אציע לחברתי ולחברי כי נדחה את הערעור.

יוסף אלרון
שופט

השופטת גילה כנפי-שטייניץ:

אני מסכימה.

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

השופט חאלד כבוב:

אני מסכים.

חאלד כבוב
שופט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט יוסף אלרון.

המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 17.8.2025 בשעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. עליו לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתן היום, כ"ז תמוז
תשפ"ה (23 יולי
2025).

חאלד כבוב
שופט

גילה כנפי-שטייניץ
שופטת

יוסף אלרון
שופט